

Αναζητώντας τα αληθινά Χριστούγεννα (Ευδοξία Αυγουστίνου, Φιλολόγος - Θεολόγος)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 21 Δεκεμβρίου, 2015

Ἡ παγκοσμιοποιημένη ἐποχή μας καί ἡ νέα τάξη πραγμάτων ἐνῶ ὄλο καί πιά πολύ καθιερώνει παγκόσμιες ἡμέρες καί γιορτάζει γενέθλια, ἐκτοπίζοντας τήν ὀνομαστική ἐορτή, δυσκολεύεται νά ἀποδεχτεῖ καί νά γιορτάσει τόν παγκόσμιο καί σωτήριο σταθμό τῆς ἱστορίας, τά γενέθλια τοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι γνωστό βέβαια ὅτι καί στό παρελθόν πολλές φορές ἐπιχειρήθηκε ἡ κατάργηση τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Τό 1644 στή Βρετανία ὁ Ὀλιβερ Κρόμγουελ καί τό κόμμα τῶν πουριτανῶν, θέλησαν νά καταργήσουν μέ νόμο τὰ Χριστούγεννα. Ἐπίσης στήν κομμουνιστική Ρωσία εἶχαν ἀπαγορευθεῖ τὰ Χριστούγεννα ἀπό τό 1917 ὡς τό 1990, ὅποτε καί κατέρρευσε τό καθεστῶς καί ἐξῆλθε νικητής τό θεῖο βρέφος. Ἡ χειρότερη ὅμως πολεμική κατά τῶν Χριστουγέννων εἶναι αὐτή τῆς ἐκκοσμίκευσης, ἡ ὁποία ὑποβαθμίζει τό ὑπερκόσμιο γεγονός σέ ἐγκόσμιο καί τό ἐγκλωβίζει μέσα σέ στενά ὑλιστικά πλαίσια. Φθάσαμε ἔτσι, νά προβάλλουμε μία ἐντελῶς εἰδωλολατρική ἀτμόσφαιρα στά σπίτια μας καί στήν κοινωνία μας καί τό ὄλο σκηνικό νά συμβάλεῖ στή «μαγεία τῶν Χριστουγέννων».

Στίς Η.Π.Α. καί σέ πολλές εὐρωπαϊκές χῶρες (πρβλ. καί τούς ἐν Ἑλλάδι κουλτουριάρηδες) γιά νά μή προσβληθοῦν τάχα οἱ ἀλλόθρησκοι ἐπιδίδονται σέ μία προσπάθεια ἀπάλειψης κάθε ἀναφορᾶς στά Χριστούγεννα. Καί ἐπειδή ὁ νεοέλληνας τά ἐκλαμβάνει μόνον ὡς ἀπλές γιορτές ἢ διακοπές, δύσκολα βρίσκεις πιά στήν ἀγορά εὐχετήριες κάρτες πού νά ἀναγράφουν «καλὰ Χριστούγεννα». Συντονισμένες στό ἴδιο μῆκος κύματος καί οἱ μεγάλες ὀδικές ἀρτηρίες ἐκπέμπουν μέσω φωτεινῶν ἐπιγραφῶν τό μήνυμα «Καλές Γιορτές».

Στά σχολεῖα, ἐπίσης, τά ἐγχειρίδια καθόλου δέν βοηθοῦν τούς μαθητές μέσα ἀπό τό ὑλικό τους νά προσεγγίσουν τό μυστήριο τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως. Οἱ χριστουγεννιάτικες γιορτές τους κι αὐτές ἐν πολλοῖς ἀλλοιωμένες παρουσιάζουν -πλήν ἐξαιρέσεων- καλικαντζάρους καί ξωτικά! Τί κρίμα! Ὁ Χριστός ἦρθε νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τήν πολυαρχία τῶν εἰδώλων κι ἐμεῖς προσπαθοῦμε νά τά ἀναστήσουμε διά τῆς βίας.

Ἐπιπλέον ἡ παγκοσμιοποίηση κατάφερε δυστυχῶς νά μᾶς κάνει νά πιστέψουμε πῶς Χριστούγεννα χωρὶς χριστουγεννιάτικο δένδρο δέν ὑφίστανται! Κατέληξε μάλιστα νά γίνῃ τό παγκόσμιο σύμβολο τῶν Χριστουγέννων, ἐνῶ παράλληλα πέτυχε νά βρίσκεται στό ἐπίκεντρο τῆς ἐορτῆς, ἀποσπώντας τήν προσοχή μας καί ἀπό Αὐτό

ἀκόμη τὸ Θεῖο Βρέφος.

Κι ὅπως δὲν νοοῦνται Χριστούγεννα χωρὶς δένδρο, ἔτσι δὲν νοοῦνται Χριστούγεννα χωρὶς «Ἄη Βασίλη». Ὁ «Σάντα Κλάους», ὅπως τὸν λένε οἱ Δυτικοί -ὄνομα πού παραπέμπει στὸν Ἅγιο Νικόλαο-, δὲν ἔρχεται πιά ἀπὸ τὴν Καισάρεια ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Βόρειο Πόλο, χορηγίας τῆς Coca-Cola Ἑλλάδος καὶ πάσης ὑψηλίου. Βεβαίως καμία σχέση δὲν ἔχει μὲ τίς σεπτές ἀσκητικές μορφές τῶν ἁγίων Νικολάου καὶ Βασιλείου.

Τὸ πιό ἀπογοητευτικό εἶναι ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων ἔχει ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τὰ ξενύχτια, τὰ «ρεβεγιὸν» καὶ τὴ χαρτοπαιξία. Τόσο ὅμως ὁ 43ος κανόνας τῶν Ἀποστόλων, ὅσο καὶ ὁ 50ός τῆς ΣΤ΄ Οἰκουμενικῆς Σύνοδος καταδικάζουν μὲ ἀφορισμὸ τοὺς πιστοὺς πού παίζουν μὲ χρήματα!

Ἀκόμη πολλοὶ συν-Ἕλληνες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα τῆς κρίσης καὶ τῆς φτωχολογείας ὀργανώνουν κατὰ μόνας ἢ συλλογικά ἀποδράσεις ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος. Μεταξὺ τῶν ἄλλων προσφιλῆς προορισμὸς ἐσχάτως ἀποδείχθηκε ὁ «Μύλος τῶν Ἐωτικῶν» στὰ Τρίκαλα. Πέρυσι ὀκτακόσιες χιλιάδες Ἕλληνες «ὀρθόδοξοι» τίμησαν δεόντως «τὸ μεγαλύτερο ἐργοστάσιο παραγωγῆς παιχνιδιῶν, χαρᾶς, δημιουργίας, ἐλπίδας», ὅπως μέσω διαφημίσεων αὐτοχαρακτηριζόταν. Μεγαλεπήβολοι οἱ στόχοι του: «Νὰ σκορπίσουν καὶ πάλι τὰ χαμόγελα, πὺ τόσο μὰ τόσο μᾶς ἔχουν λείψει. (...) Ὁ Αἰ-Βασίλης καὶ τὰ ξωτικά γιὰ πρώτη φορὰ μοιράζονται μαζί μας τὰ πολὺ καλὰ κρυμμένα μαγικά μυστικά τῆς ἐπιτυχημένης ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ἀποστολῆς τους».

Γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν ἀντι-χριστουγεννιάτικη περιρρέουσα ἀτμόσφαιρα καὶ τὴ βεβήλωση τῆς Χριστοῦ-Γέννας ὅποιος σέβεται τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα αἰσθάνεται ἱερὴ ἀγανάκτηση. Μήπως ἐντέλει ζοῦμε σὲ κοινωνία νέο-εἰδωλολατρική, πὺ ὅλο καὶ περισσότερο ἀποϊεροποιεῖ τὰ Χριστούγεννα καὶ ἀντικαθιστᾷ τὴν ἀναφορὰ στὸ σωτήριο ἐπέκεινα μὲ νέα εἰδωλα, ξόανα καὶ ὑλικά ἀγαθὰ; Μὲ θρασύτητα παρατηροῦμε νὰ γκρεμίζεται ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει ἀκόμη ὄρθιο ἀπὸ τὰ ἀγνὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τοῦ ὀδυνωμένου λαοῦ μας καὶ νὰ ἰσοπεδώνονται τὰ αἰώνια ἰδανικά τῆς Φυλῆς μας. Πῶς ἢ ψυχὴ πὺ διψᾷ γιὰ Ἀλήθεια καὶ Ἀγάπη νὰ ξεδιψάσει πραγματικά μὲ τέτοια ὑποκατάστατα; Πῶς νὰ γεμίσει μὲ χαρὰ καὶ πληρότητα, ὅταν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα λείπει αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Χριστός; Ἀποτέλεσμα: Γευόμαστε «τὰ Χριστούγεννα τῆς μοναξιάς, τῆς μελαγχολίας, τῆς κατάθλιψης». Νὰ οἱ καρποὶ τῆς ἄσωσης γιορτῆς!

Θὰ πρέπει νὰ τό καταλάβουμε ὅτι σήμερα προπαντός ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ αὐτὴν τὴ ζωοδότρα πηγὴ, γιὰ νὰ παραμυθήσει τὸν πόνο μας καὶ νὰ φωτίσει τὰ σκοτάδια μας. Ἡ πολλαπλὴ κρίση πὺ βιώνουμε δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἀποτελεσματικά, ἀν δὲν χρησιμοποιήσουμε ἰσχυρά καὶ δοκιμασμένα πνευματικά ἀντίδοτα τὴν πίστη καὶ τὴν ἐλπίδα μας στὸν παντοδύναμο Κύριό μας καὶ τὴν προσκύνηση τοῦ νηπιάζοντος Θεοῦ.

Καί, καθὼς ὅσοι ἐπιμένουν νὰ γιορτάζουν ρωμαίικα Χριστούγεννα βρίσκουν τὴν

εὐκαιρία αὐτές τίς ἡμέρες νά ξεφυλλίσουν λίγο Παπαδιαμάντη ἢ Κόντογλου, κλείνουμε μέ ἓνα ἀπόσπασμα ἀπό τόν δεύτερο, ἀφοῦ φέτος συμπληρώνονται πενήντα χρόνια ἀπό τήν κοίμησή του: «Ἀδέλφια μου, φυλάξτε τά ἑλληνικά συνήθειά μας, γιορτάστε ὅπως γιορτάζανε οἱ πατεράδες σας, καί μή ξεγελιώσαστε μέ τά ξένα κι ἄνοστα πυροτεχνήματα. Οἱ δικές μας οἱ γιορτές ἀδελφώνουν τούς ἀνθρώπους, τούς ἐνώνει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Μήν κάνετε ἐπιδείξεις. «Εὐφράνθητε ἐορτάζοντες». Ἀκοῦστε τί λένε τά παιδάκια πού λένε τά κάλαντα: «Καί βάλετε τά ροῦχα σας, εὐμορφα ἐνδυθῆτε, στήν ἐκκλησίαν τρέξετε, μέ προθυμίαν μπῆτε, ν' ἀκούσετε μέ προσοχήν ὅλην τήν ὕμνωδιαν, καί μέ πολλήν εὐλάβειαν τήν θείαν λειτουργίαν. Καί πάλιν σάν γυρίσετε εἰς τό ἀρχοντικόν σας, εὐθύς τραπέζι στρώσετε, βάλτε τό φαγητόν σας. Καί τόν σταυρόν σας κάνετε, γευθῆτε, εὐφρανθῆτε. Δῶστε καί κανενός φτωχοῦ ὅστις τό ὑστερεῖται».

(Πηγή: aktines.blogspot.gr)